

Preberi besedilo.

FRANCOSKA SOLATA

Imeli smo goste in mama je pripravljala razne imenitne jedi. Takih jedi ne jemo sedem dni v tednu, zato sem do njih nezaupljiva. Sukala sem se po kuhinji in opazovala mamo, ki je nasekljala dva krompirja, pet kumaric, sedem korenčkov, zeleno in kolerabo pomanjšala na osemnajst čisto malih kolerabic. Vse te stvari jemo po navadi vsako posebej, a mama jih je pomešala ter jim dodala še 2 žlici gorčice in tri žlice majoneze, tako da je nastala čudna godlja, ki ji pravimo francoska solata. Mama me je spodbujala, da naj poskusim, toda jaz sem ji trmasto odgovarjala, da ne bom prva. Saj se spomnim, kako je bilo, ko sem morala poskusiti žgance. Nič ne dam v usta prva; ali sem 3., 4. ali pa peta.

Mama ni popustila: »Samo 1 žličko. Saj ni strup.«

»Je. Če to pojem, bom bruhala,« sem vztrajala.

Toda po petih minutah sem že polizala vso francosko solato iz prve žlice. Tako sem pojedla še drugo, tretjo in 4. žlico, vse dokler ni bila posoda prazna. Verjemite mi, to je zelo dobra solata.

O čem govori besedilo?

Ali ste opazili v besedilu kakšno število?

FRANCOSKA SOLATA

Imeli smo goste in mama je pripravljala razne imenitne jedi. Takih jedi ne jemo **sedem** dni v tednu, zato sem do njih nezaupljiva. Sukala sem se po kuhinji in opazovala mamo, ki je nasekljala **dva** krompirja, **pet** kumaric, **sedem** korenčkov, zeleno in kolerabo pomanjšala na **osemnajst** čisto malih kolerabic. Vse te stvari jemo po navadi vsako posebej, a mama jih je pomešala ter jim dodala še **2** žlici gorčice in **tri** žlice majoneze, tako da je nastala čudna godlja, ki ji pravimo francoska solata. Mama me je spodbujala, da naj poskusim, toda jaz sem ji trmasto odgovarjala, da ne bom **prva**. Saj se spomnim, kako je bilo, ko sem morala poskusiti žgance. Nič ne dam v usta **prva**; ali sem **3.**, **4.** ali pa **peta**.

Mama ni popustila: »Samo **1** žličko. Saj ni strup.«

»Je. Če to pojem, bom bruhala,« sem vztrajala.

Toda po **petih** minutah sem že polizala vso francosko solato iz **prve** žlice. Tako sem pojedla še **drugo**, **tretjo** in **4.** žlico, vse dokler ni bila posoda prazna. Verjemite mi, to je zelo dobra solata.

S števili se najpogosteje srečujemo pri matematiki, neločljivo pa so povezana tudi s športom in najrazličnejšimi dosežki. V življenju nas številke spremljajo na vsakem koraku, tudi pri slovenščini, le da jih tu malo drugače imenujemo. Se spomnite, kako?

ŠTEVNIK

ŠTEVNIKI

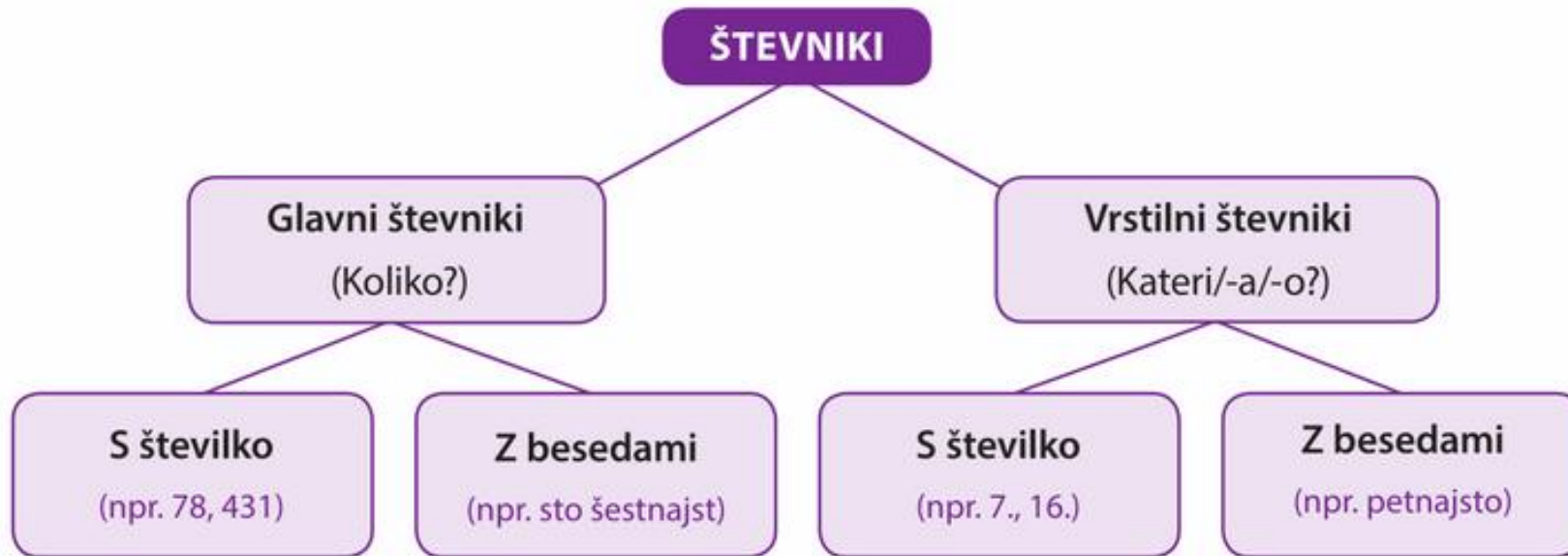
Števniki so besede, s katerimi kaj štejemo. Z njimi lahko poimenujemo količino (npr. *Glasovanje je potekalo v 45 splošnih knjižnicah.*) ali vrstni red posamezne osebe, živali ... (npr. *Prvo mesto med slovenskimi knjigami je zasedla knjiga Dese Muck Blazno resno o šoli.*)

Glavni števniki poimenujejo količino, po njih se vprašamo z vprašalnico KOLIKO (npr. 479, 431).

Vrstilni števniki poimenujejo mesto nečesa v vrsti, po njih se vprašamo s KATERI/-A/-O (npr. *prvo*, 16.).

Miselni vzorec prepisi v zvezek.

Glavne števnike lahko zapisujemo s številkami (78, 116) in z besedami (npr. petinštirideset).

Pri zapisovanju glavnih števnikov z besedami pišemo:

- ▶ od 1 do 99 skupaj (osemisedemdeset),
- ▶ stotice skupaj (štiristo devetinpdeset),
- ▶ tisočice, milijone narazen (tri tisoč petsto štiriinosemdeset).

Glavne števnike lahko zapisujemo s številkami (16.) in z besedami (npr. šestnajsti).

- ▶ Če vrstilne števnike zapisujemo z besedo, jih pišemo skupaj (**stodvanajsti**).
- ▶ Če vrstilne števnike pišemo s številko, za njimi pišemo piko (**7.**, **1.**).

Odpri DZ na str. 108 in
reši 1. nalogo. Nato
rešuj naloge od 2. do 16.
na str. 108-113.